

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9C/164/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4410211617
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2018:4410211617.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou, v spore žalobkyne: F. P. B., nar. X.X.XXXX, bytom Z. I., V. XX, právne zastúpená JUDr. Vladimíra Mituchovičová, advokátka so sídlom Nové Zámky, SNP 36, proti žalovaným: 1) F. E. A., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. I., Q. XX, 2) F. D. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., Q. XX, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej v 1. rade súd **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.
- III. Žalovanému v 2. rade súd **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 23.7.2010 domáhala rozhodnutia, podľa ktorého žalovaná v 1. rade vypracovaním znaleckého posudku č. 101/2005 podaného pre účely trestného konania OR PZ, ÚJaKP Nové Zámky pod sp. zn. ORP-2722/1-OSV-NZ-2004 a nepravdivými informáciami a odbornými závermi, ktoré poskytla pre účely trestného konania vedeného pred OR PZ, ÚJaKP Nové Zámky, sp. zn. ORP928/3-OSV-NZ-2004 neprípustným spôsobom zasiahla do osobnostných práv žalobkyne. Ďalej sa domáhala rozhodnutia, podľa ktorého žalovaný v 2. rade vypracovaním a poskytnutím vyjadrenia, nepravdivými informáciami a odbornými závermi, ktoré poskytol pre účely trestného konania vedeného pred OR PZ, ÚJaKP Nové Zámky, sp. zn. ORP-928/3-OSV-NZ-2004 neprípustným spôsobom zasiahol do osobnostných práv žalobkyne, čím sa žalovaní v 1. a 2. rade dopustili neoprávneného zásahu do práva žalobkyne na ochranu osobnosti. Ďalšími výrokmi sa žalobkyňa domáhala, aby žalovaná v 1. rade bola povinná sa jej písomne ospravedlniť a zaplatiť jej náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 25.000,- eur, a tak isto od žalovaného v 2. rade tiež požadovala povinnosť sa jej písomne ospravedlniť a zaplatiť jej náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 25.000,- eur. V prípade úspechu sa domáhala nároku na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaná v 1. rade bez jej vedomia, súhlasu a bez vyšetrenia jej duševného stavu vyhotovila pre účely trestného konania ORP 2722/1-NZ2004 znalecký posudok, podľa záveru ktorého žalobkyňa má trpieť špecifickou paranoidnou poruchou, v rámci ktorej nie je schopná správne vnímať a reprodukovať udalosti, ktoré opisuje. Podľa názoru žalobkyne, v znaleckom posudku žalovaná v 1. rade spochybnila vierohodnosť jej výpovedí a vyjadrila sa v zmysle, že žalobkyňa je ako poškodená, ktorá sa svojimi útokmi a písaním podnetov voči obvinenému snaží obvinenému ublížiť. Týmito vyjadreniami učinенými v znaleckom posudku žalovaná v 1. rade odôvodnila Okresnej prokuratúre Galanta zastavenie trestného stíhania voči G. B.. Okrem toho podľa názoru žalobkyne, žalovaná v 1. rade sťažila ochranu práv žalobkyne v trestnom konaní tým, že podala pre účely trestného konania nepravdivú informáciu, že G. B., osoba obvinená z trestného činu, nebola liečená na psychiatrii

napriek tomu, že podľa vedomostí žalobkyne menovaný bol liečený v psychiatrickej ambulancii v dobe od roku 1983, minimálne od roku 1996, pričom v roku 1996 bol aj krátkodobo hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v súvislosti so svojimi raptusmi, pri pokuse žalobkyňu usmrtiť.

3. Žalovaný v 2. rade, podľa tvrdenia žalobkyne, bez vyšetrenia jej duševného stavu, iba na základe znaleckého posudku vypracovaného žalovanou v 1. rade a jeho prítomnosti pri výsluchu žalobkyne na Okresnej prokuratúre v Galante, vyhotovil písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že vychádzajúc zo znaleckého posudku žalovanej v 1. rade, ako poškodená nie je schopná uznať žiadne výpovede za vierohodné a že sa žalovaný v 2. rade bude pridŕžiavať iba svojich vysvetlení, ktoré žalobkyňa nie je schopná korigovať ani pod ťarchou dôkazov. V závere svojho stanoviska žalovaný v 2. rade odporúča prokuratúre, aby bolo príslušnému súdu navrhnuté zbaviť žalobkyňu spôsobilosti na právne úkony vo všetkých veciach, ktoré sa týkajú okruhu jej súdnych sporov či podaní na orgány a inštitúcie. V trestnom konaní sa k duševnému stavu žalobkyne vyjadroval výhradne žalovaný v 2. rade, a to napriek tomu, že uznesením v trestnom konaní bolo nariadené skúmanie dvoma znalcami. O týchto skutočnostiach sa žalobkyňa dozvedela až z uznesenia Okresnej prokuratúry Galanta č. k. 2Pv 63/05 z 29.9.2008. Mala za to, že obaja žalovaní hodnotili jej duševný stav bez riadneho vyšetrenia a relevantných podkladov. Zastavenie trestného stíhania v trestnej veci násilia proti skupine obyvateľstva a jednotlivcovi a pokusu ublíženia na zdraví a následne vo veci trestného činu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu spôsobilo podľa žalobkyne znemožnenie uplatnenia jej práv, ako poškodenej v uvedených trestných veciach. V dôsledku vyjadrenia žalovanej v 1. rade podľa žalobkyne, že G. B. nebol ambulantne psychiatricky liečený, nebol v trestnom konaní skúmaný duševný stav obžalovaného, a teda aj jeho výpovede v kontexte negatívneho nálezu týkajúceho sa žalobkyne a i vyjadrenia G. B. boli považované podľa tvrdenia žalobkyne za vierohodnejšie než jej, ktoré sú podľa vyjadrenia žalovanej v 1. rade „limitované paranoidnou poruchou“, ktorou by mala žalobkyňa trpieť.

Čo sa týka žalovaného v 2. rade, žalobkyňa v žalobe poukázala na to, že on bol ten, ktorý podal Okresnej prokuratúre Nové Zámky odporúčenie na začatie konania o pozbavení spôsobilosti na právne úkony žalobkyne v časovej nadväznosti na žalobkyňou podanú žalobu o ochranu osobnosti, o ktorej sa viedlo konanie pred OS Nové Zámky pod č. k. 13C/263/2008.

Žalobkyňa mala za to, že nepravdivým znaleckým posudkom a nepravdivými výroky žalovaného v 2. rade o duševnom stave žalobkyne významne zasiahli podľa žalobkyne do jej základných ľudských a občianskych práv, cti a dôstojnosti, a to tým, že bez akéhokoľvek relevantného podkladu ju označili za duševne chorú osobu s dôsledkami, ktoré vyššie popísala.

4. Uznesením súd prvej inštancie zo dňa 16.11.2010 č. k. 9C/164/2010-27 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania o zbavenie spôsobilosti na právne úkony vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 17Ps/4/2009, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.4.2011 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/34/2011-42 zo dňa 28.2.2011.

5. Žalovaná v 1. rade sa vyjadrila k žalobe písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.4.2016, v ktorom uviedla, že znalecký posudok v trestnej veci bol vypracovaný na základe uznesenia príslušného orgánu činného v trestnom konaní, a preto ona ako znalkyňa z odboru psychiatrie znalecký posudok vypracovala na základe tohto uznesenia v súlade so zákonom, riadne a nestranné. Poukázala na to, že ku dňu podania písomného vyjadrenia k žalobe nebola zbavená mlčanlivosti podľa § 13 zákona č. 382/2004 Z. z., preto sa k niektorým skutočnostiam uvedeným v žalobe vyjadriť nemôže, ale poukázala na to, že ako znalkyňa v žiadnom prípade nemôže zodpovedať za prípadné rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, pri ktorých bude ňou podaný znalecký posudok použitý. Taktiež prípadné „posmelenie“ inej osoby tak, ako to žalobkyňa uvádza v žalobe na strane 2, v dôsledku podaného znaleckého posudku nie je následkom, ktorý znalec podaným znaleckým posudkom dokáže ovplyvniť. Vnímanie znaleckého posudku tretími osobami je autonómnym výsledkom vnímania a hodnotenia znaleckého posudku tretími osobami. Poukázala na to, že posudzovanie vierohodností, výpovedí účastníkov, či už trestného alebo civilného konania, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní alebo súdov, kde pri svojej rozhodovacej činnosti posudzujú a vyhodnocujú získané a vykonané dôkazy jednotlivo a spoločne navzájom. Podľa jej názoru, žaloba žalobkyne neobsahuje žiadne relevantné dôkazy, ktoré by potvrdzovali tvrdenia žalobkyne uvádzané v žalobe, pričom tieto tvrdenia sú založené na osobných domnienkach žalobkyne.

6. Žalovaný v 2. rade sa vyjadril k žalobe písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.4.2016, v ktorom uviedol, že na základe znaleckého posudku žalovanej v 1. rade sa vyjadril na

Okresnej prokuratúre v Galante pod č. k. 2Pv 63/05/238 o žalobkyni tak, že vychádzal zo znaleckého posudku F. A., že žalobkyňa nie je schopná uznať žiadne výpovede za vierohodné a bude sa pridrižovať iba svojich vysvetlení. Poukázal na ustanovenie § 13 zákona č. 382/2004 o znalcom, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď je povinný zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone alebo v súvislosti s týmto výkonom činnosti, ak nie je tejto povinnosti zbavený zadávateľom, ministrom, alebo ak osobitný predpis neustanovuje inak. Z týchto dôvodov, že nebol zbavený mlčanlivosti, sa k niektorým skutočnostiam uvedeným v žalobkyne nemôže vyjadriť. Posudzovanie vierohodnosti výpovede účastníkov či už trestného alebo civilného konania je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdov, kde pri svojej rozhodovacej činnosti posudzujú a vyhodnocujú získané a vykonané dôkazy jednotlivo a spoločne navzájom. Podľa názoru žalovaného v 2. rade, žaloba žalobkyne neobsahuje žiadne relevantné dôkazy, ktoré by potvrdzovali jej tvrdenia uvedené v žalobe. Tieto tvrdenia sú založené na osobných domnienkach žalobkyne.

7. Dňa 5.2.2018 súd pojednával v neprítomnosti žalovaného v 2. rade podľa § 180 C.S.P., ktorý mal doručenie predvolania vykázané riadne a včas, svoju neúčast' neospravedlnil ani žiadnym spôsobom nepožiadal súd o odročenie pojednávania.

8. Súd vykonal dokazovanie prednesom právnej zástupkyne žalobkyne, výpoveďami strán sporu a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi, a to: uznesením OP Galanta č. k. 2Pv 63/2005-238 zo dňa 29.9.2008, vyjadrením žalovaného v 2. rade zo dňa 2.7.2008 adresované OR PZ Nové Zámky, oddelenie skráteneho vyšetrovania, uznesením o prerušení konania, kópiou znaleckého posudku F. E. A., psychiatra z trestného konania, uznesením odvolacieho súdu z čl. 42, vyjadrením žalovaných v 1. A 2. Rade, ďalšími vyjadreniami a listinami, ktoré súdu zaslala žalobkyňa v súvislosti so svojím bratom G. B. v trestnom konaní, spisy tunajšieho súdu 17ps/4/2009, vyšetrovací spis OP v Galante ČVS: ORP 928/3-OSV-N-04, ČVS: ORP-2722/1-OSV-2004, spisy tunajšieho súdu č. k. 13C/267/2008 a 6C/344/1998, a zistil tento skutkový a právny stav:

9. Právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že v plnom rozsahu trvá na podanej žalobe, keď mala za to, že znaleckou činnosťou oboch žalovaných došlo k zásahu do osobnostných práv žalobkyne v plnom rozsahu. Zásah do osobnostných práv žalobkyne sa podľa žalobkyne prejavil zastavením trestných konaní, posmelením G. B., brata žalobkyne, k ďalšej trestnej činnosti voči žalobkyni, v konaní o pozbavenie spôsobilosti na práva žalobkyne a v ovplyvňovaní orgánov činných v trestnom konaní ako aj súdov, ich činností v konaniach týkajúcich sa žalobkyne a G. B.. Konkrétne k znaleckému posudku žalovanej v 1. rade uviedla, že tento nebol vypracovaný v súlade so zákonom a nestrane, keď neboli dodržané štandardné postupy a posudok nezodpovedá skutočnosti. Uviedla, že žalobkyňa bola predvedená k žalovanej v 1. rade políciou a znalecký posudok bol vypracovaný bez jej vedomia, súhlasu a bez vykonania psychiatrického vyšetrenia. Počas sedenia žalobkyňa predložila žalovanej v 1. rade kazetu, na ktorej boli zaznamenané vyhrážky G. B., teda osoby, voči ktorej by mala byť podľa znaleckého posudku paranoidná, resp. mala by trpieť paranoidnou poruchou. Podľa tvrdenia právnej zástupkyne, vypočutie kazety trvalo asi 15 minút, samotný rozhovor žalovanej a žalobkyne trval asi 10 minút a neobsahoval otázky a odpovede, ktoré sú obsiahnuté v znaleckom posudku. Žalobkyňa sa vôbec nevyjadrovala k svojej zdravotnej situácii, detstvu, k študentským časom. Znalkyňa podľa tvrdenia právnej zástupkyne nezohľadnila tvrdenia žalobkyne o opakovaných útokoch na jej osobu zo strany G. B.. Riadne vnímanie a reprodukovanie skutočností žalobkyňou podľa právnej zástupkyne potvrdzujú aj svedecké výpovede, ktoré sú súčasťou spisu, ako aj ďalšie dôkazy, ktoré potvrdzujú, že G. B. opakovane fyzicky aj slovné útočil na žalobkyňu a tieto skutočnosti podľa nej nie sú paranoidnou predstavou žalobkyne. Poukázala na nedôveryhodnosť výpovede o skutočnosti, že G. B. nebol liečený na psychiatrii, o čom žalovaná v 1. rade musela mať vedomosť, keďže sa jednalo o liečenie v rozsahu asi 14 rokov. Čo sa týka vyjadrenia žalovaného v 2. rade, poukázala na to, že nevykonala len znaleckú činnosť, ale vykonal aj hodnotenie dôkazov a riešil právne otázky v tom zmysle, že odporučil orgánom činným v trestnom konaní pozbaviť žalobkyňu spôsobilosti na práva, čo nebolo v jeho kompetencii. Čo sa týka schopnosti žalobkyne vnímať a reprodukovať skutočnosti, žalovaný nevykonala žiadne psychiatrické vyšetrenie a oprel sa len o neidentifikovateľný znalecký posudok. Navyše, mala za to, že žalovaný v 2. rade v rozpore so zákonom vyjadril potrebu vyšetrenia žalobkyne formou pozorovania v ústave, pričom takéto vyšetrenie je možné len u obvineného, nie u svedka v trestnom konaní.

Čo sa týka návrhov na dokazovanie, navrhla rozsiahle dokazovanie vrátane zvukového záznamu, ktorý bol prehratý aj na stretnutí žalovanej v 1. rade a žalobkyne a ktorý zaznamenáva vyhrážky G. B. voči

žalobkyni, svedecké výpovede viacerých svedkov, vyžiadania zdravotnej dokumentácie G. B. od jeho obvodnej lekárky F.. U..

10. Žalobkyňa uviedla, že na žalobe trvá, ako aj na prednese svojej právnej zástupkyne, ktoré považuje za dostatočné a vyčerpávajúce. Dodala k tomu, že v trestnej veci bolo potrebné sa obrátiť na ošetrojúceho lekára a nie na znalkyňu. Nesúhlasila žalobkyňa s vyšetrením u žalovanej v 1. rade a podľa jej názoru k takémuto vyšetreniu ani nedošlo a žalobkyňa neobdržala žiadne uznesenie. Nesúhlasila s tým, že došlo k vyšetreniu jej zdravotného psychického stavu. V predmetnej veci navrhovala vykonať rozsiahle dokazovanie, tak ako to uviedla jej právna zástupkyňa. Poukázala na to, že predložila do spisu dôkazy o tom, že žalovaná v 1. rade klame, lebo G. B. bol liečený na psychiatrii v Z. I., ktorí lekári - psychiatri, môžu vyvrátiť falošné tvrdenia žalovanej v 1. rade a nedôveryhodnosť jej osoby a tiež ako aj znalkyne.

11. Žalovaná v 1. rade uviedla, že čo sa týka vyšetrení ohľadom žalobkyne, na tieto si nepamätá, pridrižiava sa len písomne podaného znaleckého posudku v trestnom konaní a jeho záveroch, na ktorých trvala. Uviedla, že čo sa týka psychiatrického vyšetrenia, nespomína si ako dlho trvalo, ale podľa jej názoru spĺňalo všetky kritériá, ktoré sú obvykle odporúčané a platné. Uviedla, že všetky tvrdenia žalobkyne sú klamstvom a nie sú pravdivé. Uviedla, že nemá žiadne návrhy na dokazovanie s tým, že poukázala na svoje rozsiahle písomné vyjadrenie, ktoré zaslala súdu dňa 19.12.2017 a navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú.

12. Konceptom spisu ORPZ, ÚJKP Nové Zámky, ČVS: ORP-2722/1-OSV-NZ-2004-Tu, bolo preukázané, že žalobkyňa ako poškodená podala trestné oznámenie voči G. B., svojmu bratovi, ktorý sa jej opakovane vyhrážal zabitím a hodil po nej tehlu smerom na oblasť hlavy, ktorej sa uhla. Z tohto dôvodu bolo voči G. B. začaté uznesením zo dňa 19.11.2004 trestné stíhanie vo veci trestného činu násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a odsek 1 Tr. zákona. V tejto veci bol súdom nariadený príkaz na skúmanie duševného stavu žalobkyne, podľa v tom čase platného § 118 Trestného poriadku a OR PZ, ÚJKP Nové Zámky uznesením zo dňa 7.4.2005 pribralo ako znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie F.. E. A. - žalovanú v 1. rade, za súdnu znalkyňu z odboru psychiatrie vedenú v zozname znalcov Krajského súdu v Nitre, v ktorom uznesení mala zadaných 7 otázok a za týmto účelom mala vypracovať znalecký posudok.

Znalkyňa posudok vypracovala a predložila ho v tomto trestnom konaní dňa 22.9.2005, v ktorom odpovedala na všetky otázky zadané OR PZ, ÚJKP Nové Zámky, odbor skráteného vyšetovania, kde uviedla na otázku č. 1 odpoveď: svedok - poškodená F.. P. B. trpí paranoidnou poruchou, čo je duševná porucha, na otázku č. 2 odpoveď: v rámci paranoidnej poruchy svedkyňa - poškodená nie je schopná správne vnímať a reprodukovať udalosti, ktoré popisuje, nakoľko sa dotýkajú obsahov poruchy myslenia, na otázku č. 3 odpoveď: porucha myslenia, ktorou trpí poškodená, svedok F.. B., môže ovplyvniť jej vnímanie, uchovanie si pamäťových stôp a následne ich reprodukciu, ak sa týkajú tých obsahov myslenia, ktoré sú typické pre jej poruchu, na otázku č. 4 odpoveď: svedkyňa - poškodená podľa vlastného vyjadrenia neužíva žiadne lieky, ktoré môžu ovplyvniť jej vnímanie, uchovanie si pamäťových stôp a následne ich reprodukciu, na otázku č. 5 odpoveď: z psychiatrického hľadiska vierohodnosť výpovedí poškodenej svedkyne sú limitované paranoidnou poruchou, t. j. poruchou myslenia, ktorou trpí, na otázku č. 6 odpoveď: svedkyňa - poškodená netrpí hystériou v stresových situáciách, ani nenávisťou resp. inou formou pri styku s podozrivým G. B., na otázku č. 7 odpoveď: iné nezistené. Diagnostický záver posudku bol paranoidná porucha (chorobná vzťahovnosť). Znalecký posudok obsahoval všetky náležitosti, ktoré znalecký posudok má obsahovať, ako aj riadne vyšetrenie poškodenej na základe strany 7 posudku. Predmetná trestná vec sa viedla a pokračovala na OR PZ v Nových Zámkoch, ÚJaKP PZ Šaľa pod č. ČVS: ORP-928/3-OSV-NZ-04, ktorá vec bola ukončená spolu aj s vecou č. ČVS: ORP-2722/1-OSV-2004 uznesením o zastavení trestného stíhania Okresnou prokuratúrou Galanta č. k. 2Pv 63/05-238 zo dňa 29.9.2008, pretože je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. V tomto uznesení je uvedené, že šetrením bolo zistené, že obvinený G. B. podľa vyjadrení F.. E. A., primárky FNsp v Z. I. nie je a nikdy nebol pacientom jej psychiatrickej ambulancie a podľa jej informácií nebol ani pacientom inej psychiatrickej ambulancie. V trestnej veci vedenej na OR PZ, ÚJaKP v Z. I., vedenej pod sp. zn. ORP-2722/1-OSV-NZ-2004 pre trestný čin násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a odsek 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 bol vydaný príkaz na skúmanie duševného stavu poškodenej P. B. a následne bol vypracovaný znalecký posudok znalkyňou F.. E. A., znalkyňou z odboru psychiatrie. Ďalej je v tomto uznesení uvedené, že na základe výsluchu poškodenej F.. P. B. na Okresnej prokuratúre v Galante dňa 1.7.2008, ktorého sa zúčastnil F..

Q., ako aj na základe vyššie uvedeného znaleckého posudku v časti záverečnej, znalec F. Q. uviedol, že poškodená vzhľadom pre svoje osobnostné dispozície nie je schopná uznať žiadne výpovede ako vierohodné a bude sa pridŕžavať len svojich vysvetlení, ktoré nie je schopná racionálne korigovať ani pod ťarchou dôkazov, a preto F. Q. odporučil prokuratúre podať návrh príslušnému súdu na zbavenie spôsobilosti na právne úkony vo všetkých veciach, ktoré sa týkajú okruhu jej súdnych sporov, či iných podaní na orgány a inštitúcie. K zastaveniu trestného stíhania došlo aj s odôvodnením, že z výpovedí svedkov v trestnom konaní vyplýva, že obvinený G. B. v čase konania sa nenachádzal doma a ani v inkriminovanom čase sa na dvore domu nenachádzali žiadne kusy tehál, štrku, či železných harabúrd, a teda sa obvinený nemohol dopustiť uvedeného konania. Poškodená sa svojimi útokmi a písania podnetov voči obvinenému snaží obvinenému ublížiť. Na základe skutočností podrobne rozvedených v uznesení o zastavení trestného stíhania, mal prokurátor za to, že obvinený G. B. sa svojím konaním nedopustil skutku, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo.

Z predmetného spisu je evidentné aj originál správy žalovaného v 2. rade zo dňa 2.7.2008, na ktorý poukázala žalobkyňa v žalobe, kde sa žalovaný v 2. rade vyjadril, že bol požiadaný spolu s MUDr. F. 13.11.2007 o vyšetrenie duševného stavu F.. P. B. a žalovaný v 2. rade sa vyjadril, že menovanú opakovane predvolával, ktorá sa nedostavila ani raz a dňa 20.4.2008 bola privedená do ambulancie žalovaného v 2. rade v NsP U., na čo žalovaný v 2. rade s menovanou šiel za spoluznalcom F.. F. a za prítomnosti povereného príslušníka PZ, por. F. B. obom znalcom oznámila poškodená, že sa psychiatrickému vyšetreniu v žiadnom prípade dobrovoľne nepodrobí, o čom ako znalci urobili písomný záznam, ktorý menovanej dali podpísať a kópiu záznamu dali k dispozícii na OR PZ, ÚJKP Šaľa. Žalovaný v 2. rade uvádza v tomto prípise, že 1.7.2008 bol predvolaný na Okresnú prokuratúru v Galante, kde sa dostavila poškodená B. a bola vypočutá za jeho prítomnosti povereným prokurátorom. Žalovaný v 2. rade uviedol, že mal k dispozícii aj v spisovom materiáli sa nachádzajúci znalecký psychiatrický posudok spred 3 či 4 rokov, v ktorom bolo uvedené, že menovaná nie je pre svoje osobnostné dispozície - uznať žiadne výpovede, ktoré sa týkajú jej problémového okruhu, ako vierohodné a bude sa pridŕžavať len svojich vysvetlení, ktoré nie je schopná racionálne korigovať ani pod ťarchou dôkazov. Z týchto dôvodov žalovaný v 2. rade doporučil prokuratúre, aby bolo navrhnuté príslušnému súdu zbavenie jej spôsobilosti k právnym úkonom vo všetkých veciach, ktoré sa týkajú okruhu jej sporov súdnych, či iných podaní na orgány a inštitúcie, nakoľko je evidentné, že psychiatrické vyšetrenie menovanej znalcami bude možné previesť jedine formou pozorovania v ústave.

13. Súd zistil zo spisu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 17Ps/4/2009, že Okresná prokuratúra Nové Zámky podala podnet na začatie konania podľa § 186 O.S.P. v tom čase platnom o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony bez návrhu v zmysle § 81 O.S.P. na základe znaleckého posudku z trestného konania pod ČVS: ORP-2722-1/OSV-NZ-2004 znalkyne F.. E. A. z odboru psychiatrie, ktoré konanie bolo právoplatne skončené uznesením zo dňa 16.12.2015 č. k. 17Ps/4/2009-602, a podľa ktorého súd konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.1.2016 a prokurátor na pojednávaní pri záverečných rečiach uviedol, že s poukazom na vykonané dokazovanie navrhol konanie v tejto veci zastaviť a po vyhlásení uznesenia sa všetci účastníci konania vzdali práva na podanie odvolania.

14. Súd zistil zo spisu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/263/2008, že v tejto veci podala žalobkyňa F.. P. B. žalobu o ochranu osobnosti - ujmy za vážny zásah do osobnostných práv, znevažovanie a poškodzovanie mena, cti, vážnosti, proti F.. E. A. a F.. D. Q., ktoré konanie bolo právoplatne skončené uznesením zo dňa 20.11.2009 č. k. 13C/263/2008-47 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/29/2010-57 zo dňa 30.4.2010 tak, že súd podanie navrhovateľky dôjdené súdu 21.11.2008 odmieta a žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov.

15. Súd zistil zo spisu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C/343/98, že v tejto veci podala žalobkyňa F.. P. B. žalobu o náhradu škody za ujmy spôsobené znevažovaním jej osoby proti žalovanej F. B., bytom Z. I. a G. B., bytom Z. I., ktoré konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C/343/98-134, podľa ktorého súd rozhodol tak, že odporcom v 1. a 2. rade uložil povinnosť navrhovateľke sa písomne ospravedlniť doporučeným listom zaslaným na jej adresu do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku za výroky, že je duševne chorá a má sa psychiatricky liečiť, s tým, že sú povinní v budúcnosti zdržiavať sa výrokov, že je navrhovateľka duševne chorá a má sa psychiatricky liečiť. Vo veci samej rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.8.2002.

16. Podrobným písomným vyjadrením zo dňa 19.12.2017 žalovaná v 1. rade obsiahlejšie zdôvodnila svoje vyjadrenie k žalobe po skutkovej a právnej stránke. Inak zotrvala na všetkých svojich písomných prednesoch a podaniach do spisu doložených a navrhovala žalobu zamietnuť ako nedôvodnú a právne nepreukázanú.

17. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci, súd dospel k nasledovnému právnomu názoru a záveru veci:

18. Podľa ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

19. Podľa ustanovenia § 13 odsek 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

odsek 2, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch,

odsek 3, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

20. Podľa § 13 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, znalec, tlmočník alebo prekladateľ je povinný zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone alebo v súvislosti s výkonom činnosti, ak nie je tejto povinnosti zbavený zadávateľom alebo ministrom alebo ak osobitný predpis neustanovuje inak; táto povinnosť nie je vyčiaroknutím zo zoznamu alebo pozastavením výkonu činnosti dotknutá.

21. V predmetnom konaní si žalobkyňa podanou žalobou uplatnila jednak náhradu nemajetkovej ujmy vyčíslenú v peniazoch od každého zo žalovaných po 25.000,- eur a prvými dvoma výrokmi navrhovala, aby súd rozhodol, že žalovaná v 1. rade vypracovaním znaleckého posudku č. 101/2005, ktorý vypracovala pre účely trestného konania, nepripustným spôsobom zasiahla do jej osobnostných práv a žalovaný v 2. rade vypracovaním a poskytnutím vyjadrenia nepravdivými informáciami a odbornými závermi, ktoré poskytol pre účely toho istého trestného konania ako žalovaná v 1. rade, nepripustným spôsobom zasiahol do jej osobnostných práv.

Občiansky zákonník v § 11 priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu proti zásahom do osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavom osobnej povahy. Zákon nedefinuje pojem zásah ani nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté jej osobnostné práva. Je ním však bezpochyby tak aktívne konanie, ako aj pasívne správanie (zdržanie sa konania alebo jeho opomenutie), ktoré má v zákone uvedené znaky. Týmito znakmi je predovšetkým neoprávnenosť zásahu (neoprávnený nie je zásah do osobnostnej sféry, ak sú dané okolnosti vylučujúce protiprávnosť konania, napr. výkon práva, plnenie povinnosti, svojpomoc, nutná obrana, či krajná núdza) a tiež jeho objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených osobnostných práv, má fyzická osoba právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie (§ 13 odsek 1 OZ). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa § 13 odsek 1 Občianskeho zákonníka, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 odsek 2 Občianskeho zákonníka). Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých porušenie práva došlo (§13 odsek 3 Občianskeho zákonníka).

Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je preto jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach a zároveň musí existovať príčinná súvislosť medzi oboma uvedenými predpokladmi. Všetky náležitosti musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 OZ a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom. Stranou sporu, ktorá je v rámci tohto právneho vzťahu nositeľom uvedeného oprávnenia (subjektom ochrany), je fyzická osoba, do osobnostných práv ktorej bolo zasiahnuté. Stranou sporu, ktorá je nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho

osobnosti alebo odstrániť následky zásahov alebo poskytnúť primerané zadostučinenie, je vždy tá fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa dopustila určitého konania neoprávnene zasahujúceho do chránených osobnostných práv. Otázkou zostáva, kto je v tom-ktorom prípade subjektom ochrany a kto je subjektom zásahu, a túto otázku si musí súd v konaní o ochranu osobnosti riešiť vždy medzi prvými. Pokiaľ súd nemá vyriešenú otázku, do práv koho bolo zasiahnuté, a kto sa dopustil (mal dopustiť tvrdeného) zásahu, nie je (ešte) opodstatnené riešenie otázky nedovolenosti zásahu, jeho intenzity a dôsledkov, existencie príčinnej súvislosti medzi zásahom a spôsobenou nemajetkovou ujmu, adekvátnosti požadovanej formy, nápravy spôsobenej ujmy, splnenia podmienok pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, primeranosti výšky priznávaného zadostučinenia a pod. Je totiž logické, že spornosť v týchto otázkach môže byť v konaní o ochranu osobnosti riešená len medzi subjektmi, ktorých sa táto spornosť týka - medzi subjektom ochrany a subjektom zásahu. Z tohto hľadiska je preto predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti nie len zistenie, že žalobca je fyzickou osobou, ktorej osobnostné práva boli porušené alebo ohrozené, ale rovnako zistenie, že žalovaný (fyzická alebo právnická osoba) sa dopustil toho konania, ktoré žalobca v konaní označoval za zásah do jeho chránených práv a z ktorého vyvodzoval svoje právo na ochranu osobnosti. Obe zisťovania sú súčasťou skúmania, kto je v konaní vecne legitimovaný. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jedna zo strán sporu nositeľom oprávnenia (je aktívne legitimovaný) a druhý účastník je nositeľom právnej povinnosti (je pasívne legitimovaný). Nedostatok vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu žaloby na začatie konania meritórnym rozhodnutím.

22. V predmetnom konaní žalobkyňa nepreukázala pasívnu legitímáciu žalovaných, a preto bolo potrebné žalobu v celom rozsahu z hmotnoprávneho hľadiska zamietnuť.

Žalovaná v 1. rade vykonala znalecký posudok č. 101/2005 v trestnom konaní pod sp. zn. ČVS: ORP-2722/1-OSV-NZ-2004 na základe uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície Nové Zámky, pretože bola týmto uznesením ustanovená, aby ho vypracovala, žalovaná v 1. rade tento posudok vypracovala a predložila v predmetnom trestnom konaní, ktorý vypracovala v súlade so zákonom v tom čase platnom č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch v platnom znení, riadne a objektívne ako znalkyňa z odboru psychiatrie. V tomto smere z jej strany podľa vyššie citovaného zákona § 12 odsek 1 nesmie bezdôvodne vykonať predmetný úkon. Tvrdenia žalobkyne a všetky dôkazy k tomu smerujúce, ktoré vo veci predložila, nekorešpondovali s tým, že by znalkyňa tento znalecký posudok vypracovala a podložila nepravdivými informáciami a že by týmto znaleckým posudkom neprípustným spôsobom zasiahla do osobnostných práv žalobkyne. Žalovaná v 1. rade vo veci riadne vypovedala, písomne sa vyjadrila podľa pokynov súdu k žalobe a tiež pred jej výsluchom došlo k platnému zbaveniu mlčanlivosti podľa ustanovenia § 13 zákona o znalcoch a tlmočníkoch v platnom znení, pretože žalobkyňa pred jej výsluchom dala súhlas k zbaveniu mlčanlivosti oboch žalovaných ako znalcov. V predmetnom konaní žalobkyňa žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala, že boli splnené všetky tri podmienky podľa ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka, teda že by existoval zásah, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu a ktorý spočíva v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby, v jej fyzickej a morálnej integrite, že došlo k neoprávnenému zásahu vypracovaním znaleckého posudku žalovanou v 1. rade a že by existovala a bola daná príčinná súvislosť medzi oboma uvedenými predpokladmi. Všetky tvrdenia žalobkyne, ktoré uvádza v žalobe sú založené len na jej osobných domnienkach a tvrdeniach a rozpore, ktorý má už viac rokov so svojim bratom G. B., kvôli ktorému rozporu na tunajšom súde prebiehalo už viacero konaní, ktoré boli už právoplatne skončené a prebieha ďalšie konanie, ktoré nie je právoplatne skončené pod sp. zn. 9C/212/2016, kde žalobkyňa podala žalobu voči G. B., svojmu bratovi o vykázanie z nehnuteľnosti a kde predložila množstvo tých listinných dôkazov, ktoré predložila aj do tohto konania, preto na ne súd neprihliadal, a preto uznesením zamietol všetky návrhy, ktoré žalobkyňa uviedla, že navrhuje vykonať v rámci dokazovania, či už s poukazom na výsluch svedkov, ktorí mali preukázať, aké sú vzťahy medzi ňou a jej bratom, ako sa voči nej vulgárne vyjadruje, ako ju fyzicky napáda a pod., koľko trestných oznámení voči nemu podala, čo všetko sú dôkazy, ktoré s predmetným konaním absolútne nesúvisia a už vôbec nie prehrávka na CD nosiči, ktorá je založená v prílohovej obálke spisu, ktorá sa týka výslovne hádky medzi žalobkyňou a jej bratom, je v maďarskom jazyku a nesúvisí ani s vypracovaním znaleckého posudku žalovanej v 1. rade. Žalovaná v 1. rade ako znalkyňa nezodpovedá za vnímanie znaleckého posudku tretími subjektmi a rovnako nezodpovedá za následky v konaní tretích subjektov na základe ich subjektívneho a autonómneho vnímania a hodnotenia znaleckého posudku. Ani jeden zo žalovaných nezodpovedá za skutočnosť, k akému rozhodnutiu došlo v trestnom konaní pod ČVS: ORP-928/3-OSV-NZ-04, ktoré bolo ukončením trestného konania pod ČVS: ORP-2722/1-OSV-NZ-2004, najmä, že bolo zastavené, nakoľko žalovaní ako znalci si v týchto trestných konaniach

splnili iba svoju zákonnú povinnosť, ktorá im bola uložená uznesením orgánov činných v trestnom konaní a tiež nezodpovedajú za to, že nebolo orgánmi činnými v trestnom konaní nariadenie skúmanie duševného stavu G. B. a v tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že súd prvej inštancie ani v tomto konaní nemá povinnosť zisťovať, či G. B. bol psychiatricky liečený, či už ambulantne alebo ústavne 14 rokov. V tomto smere je potrebné poukázať aj na platný trestný poriadok účinný v čase vedenia trestného stíhania zákona č. 301/2005 Z. z., podľa ktorého platí, že: „orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán“. Rovnako je potrebné poukázať aj na ustanovenie § 46 odsek 1 Tr. poriadku, podľa ktorého platí, že: „poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich“. Z týchto zákonných ustanovení jednoznačne vyplýva, že žalovaní v 1. a 2. rade ako znalci v žiadnom prípade nenesú zodpovednosť za hodnotenie dôkazov a za rozhodovanie orgánov činných v trestnom konaní, ako aj skutočnosť, že žalobkyňa mala zákonom danú možnosť navrhnúť a predložiť dôkazy v prípravnom konaní, mala možnosť podrobiť sa ďalšiemu vyšetreniu a predložiť ďalší znalecký posudok, ak mala pochybnosti o závere znaleckého posudku žalovanej v 1. rade pod č. 101/2005 pre účely trestného konania a pokiaľ nesúhlasila s jeho závermi. Z trestného spisu však nie je preukázané, že žalobkyňa údajný nesprávny záver znaleckého posudku č. 101/2005 nejakým relevantným spôsobom spochybnila resp. nevyvrátila, avšak jej subjektívny názor na záver znaleckého posudku a skutočnosť, že s ním nesúhlasí a že ho namieta, nie je dôvodom, aby takýmto spôsobom došlo k neoprávneným zásahom do jej práv, ako fyzickej osoby a že by táto skutočnosť mala vyvolať nemajetkovú ujmu.

Okrem toho je potrebné a nevyhnutné zdôrazniť, že ani jeden zo žalovaných nemôže zodpovedať za konanie tretej osoby G. B., ktorý je za svoje konanie zodpovedný sám a pokiaľ nejakým spôsobom zasiahol podľa tvrdení žalobkyne do jej osobnostných práv, čo samozrejme musí ona preukázať, je žalobkyňa oprávnená domáhať sa ochrany pred súdom voči nemu, ale nie voči znalcom, ktorí vykonali zadanie znalecký posudok a správu pre účely trestného konania a ktorí sú na to oprávnené osoby, aby z odboru psychiatrie boli ustanovení za znalcov a boli oprávnení vypracovať znalecký posudok a aby žalovaný v 2. rade sa vyjadril k návrhu na pozbavenie spôsobilosti na právne úkony žalobkyne tak, ako sa vyjadril svojím listom v trestnom konaní zo dňa 2.7.2008. Rovnako žalovaní ako znalci nezodpovedajú ani za subjektívne vnímanie znaleckého posudku, ktorý ho mal údajne podľa tvrdení žalobkyne „posmeliť“ v pokračovaní páchania trestnej činnosti podľa žalobkyne, nakoľko ani túto skutočnosť žalobkyňa žiadnym relevantným dôkazom nepreukázala. Pokiaľ má za to, že tretia osoba G. B. sa dopúšťa voči žalobkyne ďalších útokov, trestných činov ohrozujúcich jej život a zdravie, má právo v zmysle Tr. poriadku podať trestné oznámenie, ktoré sú orgány činné v trestnom konaní povinné vybaviť v súlade so zákonom, ale nie je možné žalobou na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy sa domáhať ochrany osobnostných práv žalobkyne preto, že znalci vykonali svoju úlohu v súlade so zákonom o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch v platnom znení, pretože toto nie sú osoby, ktoré sú vecne legitimované a nie sú nositeľmi práv, že by sa dopustili tvrdeného zásahu žalobkyňou. Zároveň žalovaní nie sú osoby, na ktoré môže žalobkyňa prenášať zodpovednosť tretích subjektov za ich konanie.

23. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie dospel k takému záveru, že žalovaní v 1. a 2. rade nie sú subjektmi, ktoré sa podľa žalobkyne mali dopustiť konaní, ktorými malo prísť podľa žalobkyne k zásahu do jej osobnostných práv, ako je uznesenie trestného konania o zastavení trestného stíhania, nesprávny postup orgánov činných v trestnom konaní, nenariadenie skúmania duševného stavu G. B., údajné nevybavovanie trestných oznámení žalobkyne a ponižujúce zaobchádzanie so žalobkyňou v rámci trestného konania a konaním G. B., nakoľko v danom prípade išlo o konanie resp. rozhodovanie iných subjektov voči žalobkyne (orgány činné v trestnom konaní), to znamená, že žalovaní v 1. a 2. rade nie sú a nemôžu byť považovaní za subjekty zásahu, a preto nemôžu byť nositeľmi týchto práv, a preto nie sú pasívne vecne legitimovanými v tomto konaní. V danom prípade neboli splnené základné tri podmienky, ktoré vyžaduje § 13 odsek 1 OZ, preto v žiadnom prípade nebolo možné žalobe ako celku vyhovieť a už vôbec nie priznať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy tak, ako si ju vyčíslila žalobkyňa v žalobnom petite.

24. V súvislosti so žalobkyňou navrhovaným dôkazom, prehratím zvukovej nahrávky majúcej obsahovať vyhrážky G. B., súd uvádza, že predmetom tohto konania nebolo zisťovanie, či sa vôbec, ak aj áno, akéhokoľvek konania mal dopustiť G. B. voči žalobkyne, či bola alebo nebola naplnená skutková podstata

nejakého trestného činu alebo nie. Tento dôkaz absolútne nesúvisí s predmetom konania tak isto, ako s ním nesúvisí ani množstvo navrhovaných dôkazov a to výsluchov svedkov a ďalších listinných dôkazov v súvislosti s konaním tretej osoby G. B., rôzne výsluchy pred orgánmi činnými v trestnom konaní, trestnými oznámeniami voči G. B. a pod. Jednoznačne súd prvej inštancie zastáva ten názor, že žalobkyňa, ako poškodená v trestnom konaní, mala plné právo a možnosť si uplatniť všetky svoje práva podľa ustanovení Tr. poriadku platného v čase, keď sa tieto úkony vykonávali a že si tieto práva neuplatnila a uplatňuje si ich v súčasnosti podaním žaloby o ochranu osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy, nemôže niesť zodpovednosť subjekt, ktorý s tým nemá nič spoločné, za rozhodovaciu činnosť a konanie tretích osôb, nakoľko žalovaní v 1. a 2. rade ako znalci nenesú žiadnu zodpovednosť za rozhodovanie orgánov činných v trestnom konaní, oni si svoju zákonom danú povinnosť ako znalci v trestnom konaní uplatnili, žalobkyňa ako poškodená mala možnosť sa brániť v trestnom konaní. To, že tak neučinila, nie je vinou žalovaných. Žalobkyňa nepreukázala žiadne také dôkazy, ktoré by spochybňovali znalecký posudok č. 101/2005 žalovanej v 1. rade a ani dôkazy, ktoré by preukazovali nepravdivosť správy, ktorú podal v trestnom konaní žalovaný v 2. rade ako znalec voči žalobkyňi. V tomto smere vôbec nie je možné uvažovať o tom, že by žalovaní v 1. a 2. rade porušili akýmkoľvek spôsobom ustanovenia zákona o znalcoch a tlmočníkoch a že by výkonom svojej znaleckej činnosti zasiahli do osobnostných práv žalobkyne. Keďže v danom prípade žalovaní nie sú pasívne vecne legitimovanými v konaní, nie sú subjektom zásahu do osobnostných práv žalobkyne, nemôžu byť ani subjektmi, ktoré mali žalobkyňi náhradu nemajetkovej ujmy zaplatiť v peniazoch tak, ako si ju vyčísliła v žalobnom petite.

25. Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že osobitne tento nárok nepriznal ani jednému zo žalovaných, nakoľko si ich neuplatnili, žalovaná v 1. rade rozhodnutím vo veci samej uviedla, že si v prípade úspechu neuplatňuje nárok na náhradu trov konania a žalovaný v 2. rade sa k tejto otázke vôbec nevyjadril a písomne si takýto nárok neuplatnil. Preto súd rozhodol vo výroku II. a III. tak, ako je uvedené, aj keď boli v konaní žalovaní úspešní.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 Exp).